

dobbeltbeskatningsoverenskomsten, idet overenskomsten naturligvis ikke kan anvendes for skatter, som ikke længere eksisterer. Til gengæld har Danmark indført en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat. Denne ny skat er imidlertid omfattet af begrebet »ejendomsskatteerne«, der fortsat er optaget i listen over danske skatter.

Protokollens artikel 2

Dobbeltbeskatningsoverenskomstens artikel 3 giver en almindelig definition af en række udtryk, som anvendes i overenskomsten, og som overalt skal forstås i den anførte betydning. Definitionerne af Danmark og Belgien er fornyet. Danmark omfatter i denne forbindelse også de havområder, hvor Danmark i overensstemmelse med folkeretten udøver sine suveræne rettigheder.

Den dansk-belgiske dobbeltbeskatningsoverenskomst har hidtil ikke haft en definition af international trafik. Nu indsættes OECD-modellens definition af dette udtryk.

Protokollens artikel 3

Dobbeltbeskatningsoverenskomstens artikel 4 fastsætter, hvornår en person (som både omfatter en fysisk og en juridisk person ved anvendelsen af dobbeltbeskatningsoverenskomster) i skattemæssig henseende anses for at være hjemmehørende i en af de kontraherende stater. Efter stk. 1 betyder udtrykket »en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat«, en person, der er skattepligtig til den pågældende stat på grund af hjemsted, bopæl, ledelsens sæde el. lign. Udtrykket omfatter dog ikke en person, der alene er skattepligtig til en stat af indkomst fra kilder i denne stat eller af formue, som findes i denne stat.

Protokollen medfører, at artikel 4, stk. 1, nu stort set svarer til OECD-modellens artikel 4, stk. 1, idet protokollen ophæver en belgisk særregel om et selskab, der vælger at blive beskattet som en fysisk person.

Efter forhandlingerne om protokollen var afsluttet, er OECD-modellens artikel 4, stk. 1, dog blevet ændret, så det nu fremgår udtrykkeligt, at udtrykket »en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat« også omfatter den pågældende stat samt dens politiske underafdelinger og lokale myndigheder. Denne tydeliggørelse findes ikke i den ny formulering af artikel 4, stk. 1, i den dansk-belgiske overenskomst. Da både Danmark og Belgien var enige i præciseringen af OECD-modellens artikel 4, stk. 1, vil de to stater fortolke overenskomstens artikel 4, stk. 1, i overensstemmelse med den seneste OECD-model.

Protokollens artikel 4

Protokollen ophæver overenskomstens artikel 7, stk. 7, som ikke findes i OECD-modellen. Den ophævede bestemmelse angår beskatningen af et selskab, som ikke er et aktieselskab.

Protokollens artikel 5

Protokollen medfører, at overenskomstens artikel 8, stk. 1, skrives i overensstemmelse med OECD-modellen. Bestemmelsen går ud på, at et foretagendes fortjeneste ved international skibs- og luftfart kun kan beskattes i den stat, hvor foretagendet har sin virkelige ledelse.

Protokollens artikel 6

Protokollen ændrer overenskomstens artikel 10 om udbytte, som et selskab i den ene stat udlodder til en aktionær i den anden stat.

Den gældende overenskomst fordeler beskatningsretten mellem den stat, hvor det udloddende selskab er hjemmehørende (kildestaten), og den stat, hvor aktionæren er hjemmehørende (bopælsstaten). Efter stk. 1 kan udbyttet beskattes i bopælsstaten. Efter stk. 2 kan udbyttet også beskattes i kildestaten, men denne stat må højst opkræve en skat på 15 pct. af udbyttets bruttobeløb. (I så fald skal bopælsstaten nedsætte sin skat af udbyttet efter den såkaldte metodebestemmelse i artikel 23).

Den nuværende overenskomst fra 1969 har ingen undtagelse fra reglen om kildestatens 15 pct. skat, for så vidt angår udbytteudlodninger i moder/datterselskabsforhold. I 1990 vedtog medlemsstaterne i EF midlertid det såkaldte moder/datterselskabsdirektiv, som bl.a. medfører, at en medlemsstat ikke må beskatte udbytte, som et datterselskab i denne stat udlodder til et moderselskab i en anden medlemsstat. Direktivet medførte således, at Danmark, henholdsvis Belgien, ikke må opkræve skat af udbytte, som et datterselskab i den pågældende stat udlodder til dets moderselskab i den anden stat, uanset at den pågældende kildestat efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten har ret til at opkræve en kildeskat på op til 15 pct. af udbyttets bruttobeløb.

Protokollen ændrer artikel 10, stk. 2. Kildestaten kan beskatte udbytte, men skatten må ikke overstige 15 pct. af udbyttets bruttobeløb, hvis modtageren af udbyttet er hjemmehørende i den anden stat. Kildestaten må dog ikke beskatte udbytte, som et selskab i denne stat udlodder til et selskab, der er hjemmehørende i den anden stat og ejer mindst 25 pct. af kapitalen i det udbyttebetalende selskab. Fritagelsen er begrænset af de nærmere vilkår, som måtte være fastsat